

بیانیه دانشجویان مسلمان دانشگاه تهران

بسمه تعالی

باتوطئه‌های رژیم و مارکسیست‌ها چگونه مقابله کنیم؟

در سالهای خجسته ۵۰ در آن هنگامیکه مجاهدان کبیر مسلمان پنجره‌های تازه‌ای را با افقهای بازتر، بروی خلق مسلمان ایران می‌گشودند، نوکران امپریالیسم بین‌المللی همگام با توسعه بخشیدن به ظرفیت پلیسی خود و با استفاده از مغزهای فروخته شده یک عده روشنفکر کژدم صفت اقدام به توسعه کمی و کیفی توطیه‌های دیگر خود بر علیه خلق ستم‌کشیده و مسلمان ما و نیروهای پیشتاز مسلح کردند. گسترش روز افزون این توطیه‌ها که توسط حیوانهای متفکری نظیر جعفریان‌ها، نیکخواه‌ها، قاسمی‌ها، لاشایی‌ها، (این طرفداران دو آتشه سابق دیکتاتوری پرولتاریا) شکل گرفته دارای ابعاد گسترده‌ای است که مرزهای آن از برنامه‌های وسایل ارتباط جمعی گرفته تا توطیه‌های ساواک برای مغز شویی زندانیان و نیز تفرقه افکنی بین نیروهای پیشتاز و توده گسترش دارد. متأسفانه گروه‌های مارکسیستی با خطاهای هولناک خود (ضربه زدن و متلاشی کردن سازمانهای اسلامی، افشاگری در برابر پلیس، کشتن رفقای هم‌رزم مسلمان و تبلیغات زهر آگین و پر از دروغ در تمام سطوح ممکن) در چند سال اخیر کمک بسزایی برای تحقق این توطیه ضد خلقی و ضد نیروهای اسلامی نموده‌اند.

قرار داد نوشته نشده رژیم خونخوار با مارکسیست‌ها برای سرکوبی نیروهای اسلامی بهر شکل ممکن در سالهای اخیر یک استثناء نیست بلکه رجعت بتاریخ ۵۰ ساله اخیر نشان میدهد که این موضوع از قیام میرزا کوچک خان تا کنون بصورت قانونی نامدُون وجود داشته است و همواره نیز وجود خواهد داشت. موضع‌گیری صحیح و قاطع در مقابل توطیه‌های رژیم سفاک و ضربه‌های مارکسیست‌ها برای مسلمانان نه تنها ضروری بلکه مسیله زندگی است. با توجه به نقشه‌های گسترده رژیم در روبرویی با نیروهای انقلابی اسلامی و روند اجرایی آن چه در زندان (مخصوصاً در دو سال گذشته) و چه در بیرون میتوان هدفهای زیر را تشخیص داد:

- ۱ - رودر رو قرار دادن نیروهای مبارز و انقلابی مسلمان و مارکسیست‌ها و در نتیجه غفلت از دشمن و احیاناً سازش با آن (در بازجوییهای اخیر از مسلمانان، دژخیم‌های ساواک مسلمان تر از خود آنها شده‌اند).
- ۲ - جدا نمودن گروههای پیشتاز انقلابی و بازوهای مسلح انقلاب اسلامی از خلق مسلمان ایران با ایجاد تشکیک به مبانی اعتقادی این پاکبختگان جان بر کف، در نتیجه خشکاندن ریشه‌های مردمی این خیزش مانند حرکت‌های مارکسیستی
- ۳ - ایجاد تفرقه بین گروههای مترقی اسلامی در سطوح مختلف بخصوص روحانیون با یکدیگر و با مجاهدین مسلمان و روشنفکران و دانشجویان پیشرو مسلمان، و شمردن خیانت‌های مارکسیست‌ها بر علیه مسلمانان و بر ملا کردن روش ضد اخلاقی آنان برای تعمیم بدبینی به مجاهدین اصیل.
- ۴ - تزییق راست‌گرایی، محافظه‌کاری، ارتجاع، سطحی‌نگری در مسایل ایدئولوژیک با ایجاد هراس از نوآوری و نوزایی بخصوص توسط روحانیون مرتجع.

اما سیاست مارکسیست‌ها در مقابل گروههای مترقی اسلامی در تمامی کشورهای مسلمان جهان بیک اصل برمیگردد، مارکسیسم، اسلام را چون رقیبی پر توان می‌بیند که در شکوفایی انقلابی خود بعلت ریشه‌های عمیق خویش در میان توده مسلمان و جذب آنها بسمت خویش ماهی مارکسیسم را در خشکی بی‌آبی به لاشه‌ای متعفن بدل می‌سازد و برای همین هم هست که مثلاً گروه حبش در لبنان گروههای شیعی حرکه المحرومین و امل را برای نهضت فلسطین (و فلسطین یعنی گروه ژرژحبش) خطرناکتر از اسرائیل بشمار می‌آورد. هر چند گروههای مذکور بزرگترین رقم شهیدان را

در جنگ بر علیه فالانژیست ها داشته باشند. سیوال را تکرار میکنیم، با توطیه نوکران امپریالیسم چگونه مقابله کنیم؟ با توطیه مارکسیستها چگونه روبرو شویم؟ ما راههای زیر را موثر می یابیم:

۱ - تلاش پیگیر در راه وحدت عقیده و وحدت عمل بین تمام نیروهای پیشرو مسلمان و احتراز جدی از تفرقه و اختلاف (در این زمینه مخصوصا روحانیون مترقی مسوولیت سنگین تری دارند)

۲ - طرد راست گرایی، ارتجاع، محافظه کاری، سطحی نگری و هوشیاری در مقابل عوامل سطحی نگر که چه بسا ناخودآگاهانه در برهه کنونی ندایشان در دعوت به تحجرو در جا زدن (در قالب واسلاما گفتن ها و سینه چاک کردن ها) ندای ساواک باشد.

۳ - اعتقاد باین مسیله که در مقابله با رژیم یا باید چکش بود یا سندان اگر ضروری است که بازوی انقلاب اسلامی چون چکشی سهمگین بر علیه رژیم سفاک در آیدنباید چون گذشته سندان در مقابل ضربه های مارکسیست ها گردد.

۴ - پیشروی هر چه بیشتر و شجاعانه تر در راه روشن کردن و ارایه دادن ایدیولوژی انقلابی اسلامی بر پایه تجربیات انقلابی سالهای اخیر.

۵ - تحریم کامل مارکسیسم در هر سطح و هر موقعیت و هر مقطع زمانی، ضربات سالهای اخیر باید آخرین از نوع خود باشد.

۶ - برخوردی نقدآمیز از تمامی تجربیات و تیوریهای علمی مکتب های مترقی اجتماعی جهان با هر مسلک و هر نوع جهان بینی بشرط اولویت دادن قرآن در هر تعلیم و تعلم ایدیولوژیک.

۷ - در تاریکی نگهداشتن دشمن و نیز مارکسیست ها در هر سطح عملیاتی و زنده کردن تقیه در مفهوم انقلابی آن.

۸ - تلاش در راه استحکام پیوند بین توده های مسلمان و نیروهای پیشتاز بدون ترس از مرتجع ها، گوشه نشین ها و ترسوها، از طریق ارایه محتوی عمیق و مردمی ایدیولوژی انقلابی اسلامی.

۹ - عبور از مرحله اخلاق ایستا که بساده لوحی می انجامد به اخلاق پویا (زیرکی در مقابل شرایط) در روبرویی با رژیم و مارکسیست ها

۱۰ - مشغول نگشتن با مارکسیست ها و در نتیجه غفلت از حيله های رژیم.

۱۱ - یاد و یادآوری مداوم و موکدنامهای پاک شهیدان راه خدا همچون حنیف نژادها، سعید محسن ها، بدیع زادگان ها، رضایی ها و صادق ها بعنوان کسانی که با نثار خونهای خود در روی آسفالت خیابانها و یا پایه های میدان تیر خونی تازه در رگهای خلق مسلمان ایران بجریان انداختند.

۱۲ - بردن پیام شهادت این شهیدان عزیز به میان توده با هر شکل ممکن.

دانشجویان مسلمان دانشگاه تهران

زمستان ۱۳۵۴